

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 398/2015-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. decembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Ľubomírom Hnátom, Guothova 20, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 274/2011 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 Ro 32/2011) a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 274/2011 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 Ro 32/2011) p o r u š e n é b o l o .

2. [REDACTED] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Pezinok p o v i n n ý zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Pezinok je p o v i n n ý uhradiť [REDACTED] trovy právneho zastúpenia v sume 296,44 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ľubomíra Hnáta, Guothova 20, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažnosti [REDACTED] vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 11. júna 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 274/2011 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 Ro 32/2011).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva:

«V januári 2011 som.... na Okresný súd Pezinok... zaslala žalobu o náhradu škody, spôsobenú trestnou činnosťou... v ktorej som navrhla vydať platobný rozkaz na sumu 15.338,62 EUR s príslušenstvom...

Okresný súd... po viac ako šiestich mesiacoch odo dňa podania žaloby... doručil Výzvu zo dňa 07. 07. 2011, č. k. 5Ro 32/11-23, v ktorom ma vyššia súdna úradníčka... vyzvala na zaplatenie súdneho poplatku za návrh...

Dňa 21. 07. 2011 som na Okresný súd... zaslala Stanovisko... v ktorom som opätovne uviedla, že predmetom sporu je náhrada škody... konanie oslobodené od súdneho poplatku...

Výzvou zo dňa 29. 07. 2011... (po šiestich mesiacoch od podania žaloby) ma Okresný súd... vyzval, aby som návrh doplnila o podpis a petit návrhu o vyčíslenie trov právneho zastúpenia...

Svojím podaním zo dňa 13. 08. 2011... som reagovala na... výzvu...

Dňa 23. 08. 2011 (po siedmich mesiacoch odo dňa podania žaloby) vydal... súd platobný rozkaz.

Odporca (žalovaný) podal... „Odpor proti platobnému rozkazu...“ zo dňa 08. 09. 2011“ ...

Výzvou... ma... súd... vyzval aby som sa k odporu vyjadrila, čo som urobila... 29. 09. 2011. ...

... mi bolo doručené predvolanie na prvé pojednávanie, vytýčené na deň 26. 06. 2012...

Na pojednávaní, uskutočnenom dňa 26. 06. 2012 označil odporca návrh navrhovateľky za neopodstatnený a navrhol vykonať znalecké dokazovanie...

Uznesením zo dňa 20. 11. 2012 súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom:

[REDAKOVANÉ] ...

... v predmetnej veci boli opakovane odročované termíny pojednávania. Pojednávanie vytýčené na deň 15. 01. 2015 o 9:00 hod sa neuskutočnilo z dôvodu zmeny termínu pojednávania. Nový termín pojednávania bol vytýčený na deň 17. 02. 2015 o 10:30 hod. Avšak ani dané pojednávanie sa neuskutočnilo z dôvodu zmeny termínu pojednávania pre náhlu PN zákonnej sudkyne. Nový termín pojednávania bol vytýčený na deň 21. 04. 2015 o 10:30 hod. Opätovne ani dané pojednávanie sa neuskutočnilo z dôvodu zmeny termínu pojednávania pre PN zákonnej sudkyne. Nový termín pojednávania bol určený na deň 30. 07. 2015 o 10:30 hod. ...

V mojom prípade je predmetná vec (náhrada škody spôsobená trestnou činnosťou) prejednávaná (resp. neprejednávaná) všeobecnými súdmi Slovenskej republiky od roku 2009 (šesť rokov), pričom v rámci občianskeho súdneho konania na Okresnom súde Pezinok od januára 2011 (4 roky a päť mesiacov). Do podania tejto ústavnej sťažnosti nebolo orgánom s právomocou vo veci konať právoplatne rozhodnuté. ...

V súlade s § 50 ods. 3 z. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov sa domáham aj primeraného finančného zadostučinenia vo výške 5.000,00 EUR... z dôvodov, že postupom Okresného súdu Pezinok došlo a stále dochádza k závažnému porušovaniu mojich ústavných práv, najmä práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Výšku uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy odôvodňujem s ohľadom na zistené

obdobie nečinnosti Okresného súdu Pezinok a na vyššie uvedené kritériá riešenia namietaného porušenia mojich základných práv, vyplývajúcich z obsahu spisu sp. zn. 4 C 274/2011 (pôvodne 5 Ro 32/2011). Navrhujem zohľadniť aj tú skutočnosť, že o prietahy v konaní som sa žiadnym spôsobom nepričinila, ale naopak (napriek môjmu závažnému zdravotnému stavu, ktorý bol spôsobený trestnou činnosťou žalovaného) som vyvinula z mojej strany možné úsilie, aby konanie súdu mohlo byť účelné, efektívne a bez prietahov.»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 274/2011 (pôvodne 5 Ro 32/2011) porušené bolo.

Okresnému súdu Pezinok sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 274/2011 konal bez zbytočných prietahov.

[REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 5.000,00 EUR..., ktorú jej je Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Pezinok je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] ako sťažovateľke trovy konania v sume 296,44 EUR... do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 398/2015-20 zo 7. októbra 2015 prijal sťažnosť na ďalšie konanie.

Na základe výzvy ústavného súdu sa vyjadrila podpredsedníčka okresného súdu podaním sp. zn. Spr. 3113/2015 z 22. októbra 2015, v ktorom okrem iného uviedla:

„Zákonná sudkyňa JUDr. Ingrid Daxner vo veci konala podľa môjho názoru v lehotách primeraných k zaťažnosti jej súdneho oddelenia, zbytočný prietah nastal v období od 15. 01. 2014 do 23. 09. 2014, kedy sudkyňa nebol spis kanceláriou predložený, ako sama uviedla vo svojom vyjadrení. Sudkyňa bola opakovane dlhodobejšie práceneschopná a nebola z dôvodu prerozdelenia jej súdneho oddelenia vo veci zákonnou sudkyňou v čase od 14. 02. 2012 - 20. 03. 2012, od 01. 03. 2014 - 01. 06. 2014

a od 01. 04. 2015 do 01. 05. 2015. V čase od 28. 11. 2012 do 20. 05. 2013 bol spis na Krajskom súde v Bratislave.

Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom dňa 30. 07. 2015, rozsudok bol vyhotovený a expedovaný v súlade s § 158 ods. 5. OSP. Proti tomuto rozsudku podala sťažovateľka odvolanie, ktoré podľa pokynu sudkyne bolo zaslané protistrane na vyjadrenie dňa 07. 10. 2015. Ak vo veci došlo k prieťahom, tak boli zavinené objektívnou skutočnosťou, a to opakovanou práceneschopnosťou zákonného sudcu. Veci zo súdneho oddelenia boli prerozdelené medzi ostatných sudcov tunajšieho súdu vybavujúcich občianskoprávnu agendu, čo prispelo k ich neprimeranému zaťaženiu, ktoré sudcovia pravidelne signalizovali.

Súhlasím s upustením od ústneho pojednávania.“

K vyjadreniu okresného súdu zaujal stanovisko právny zástupca sťažovateľka podaním z 13. novembra 2015, v ktorom zároveň uviedol, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania v predmetnej veci.

Ústavný súd upustil so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Stážovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 274/2011 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 Ro 32/2011).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že po právnej stránke ide o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti, ktoré patrí k štandardnej rozhodovacej činnosti súdov. Po skutkovej stránke tiež nemožno hodnotiť vec ako zložitú, pričom je však potrebné uviesť, že rozhodnutie vo veci si vyžadovalo vypracovanie znaleckých posudkov, čo prispelo ku faktickej zložitosti veci, a tým aj k predĺženiu konania.

2. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pri hodnotení podľa tohto kritéria, teda správania sťažovateľky, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom. Sťažovateľka síce navrhovala vo veci vypracovanie znaleckých posudkov, čo prispelo k predĺženiu konania, avšak využitie možností daných účastníkovi konania procesnými predpismi (napr. podľa Občianskeho súdneho poriadku) na uplatňovanie a presadzovanie jeho práva v občianskom súdnom konaní síce spôsobuje predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, dôsledkom ktorého sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01).

3. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v konaní a v doterajšom priebehu zistil tieto obdobia jeho nečinnosti:

- od 10. októbra 2012, kedy bolo doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky k odporu, do 2. mája 2012, kedy bolo nariadené pojednávanie na 26. jún 2012,

- od 3. augusta 2012, kedy právny zástupca sťažovateľky doložil doklady na výzvu súdu, do 20. novembra 2012, kedy bolo vypracované uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania,

- od 20. mája 2013, kedy bol vrátený spis z Krajského súdu v Bratislave po rozhodnutí o odvolaní odporcu proti uzneseniu okresného súdu zo 7. júna 2012, do 6. septembra 2013, kedy bol spis zaslaný znalkyni na vypracovanie znaleckého posudku,

- od 5. decembra 2013, kedy právny zástupca sťažovateľky navrhol vypracovanie znaleckého posudku znaleckom z odboru psychiatrie, do 23. septembra 2014, kedy bolo vypracované uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania,

- od 6. februára 2015, kedy bolo odročené pojednávanie nariadené na 17. február 2015, do 30. júla 2015, kedy bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom okresného súdu.

Celková doba nečinnosti okresného súdu tak predstavuje takmer 29 mesiacov.

Okrem uvedených období nečinnosti okresného súdu bolo napadnuté konanie poznačené tiež nesústredenou činnosťou. Sťažovateľka podala návrh na náhradu škody 25. januára 2011. Napriek tomu, že konanie je oslobodené od platenia súdnych poplatkov, sťažovateľka bola na zaplatenie súdneho poplatku vyzvaná výzvou z 15. marca 2011, ktorá bola z okresného súdu vypravená až 8. júla 2011, teda takmer 4 mesiace po jej vypracovaní a 6 mesiacov po podaní návrhu.

Obranu okresného súdu spočívajúcu v argumentácii o opakovaných zmenách zákonných sudcov z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu ústavný súd neakceptoval. Námietka pretrvávajúceho vysokého nápadu vecí či námietka častých zmien zákonných sudcov, neprimeraného zaťaženia sudcov pri vybavovaní agendy či dokonca technická nefunkčnosť súdu nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil. Tieto okolnosti

ústavný súd nezohľadňuje v súvislosti s pozitívnym záväzkom štátu zabezpečiť právo občana na súdne konanie bez zbytočných prietáhov (obdobne napr. III. ÚS 140/07). Ústavný súd opakovane konštatoval, že aj v prípade osobných prekážok na strane sudcu môže dôjsť ku porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Je vecou štátu a organizácie práce súdov, aby za situácie, keď tomu nebráni žiadna zákonná prekážka, nedochádzalo ku zbytočným prietahom v konaní (I. ÚS 64/2000).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 274/2011 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 Ro 32/2011) došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

Vzhľadom na to, že vo veci sťažovateľky rozhodol okresný súd rozsudkom z 30. júla 2015, ústavný súd okresnému súdu vo veci konať neprikázal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka žiadala o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 20 000 €, čo odôvodňuje tým, že od roku 1992 sa snaží získať úžitok z dedičstva a od roku 1993 trvajúce súdne spory ju psychicky zaťažujú.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci zakladajúce namietané porušenie základného práva (doterajšiu dĺžku súdneho konania, dobu prieťahov okresného súdu v konaní, význam veci pre sťažovateľku) ústavný súd považoval za odôvodnené priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 2 000 €, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť jej v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich úhradu, v celkovej sume 296,44 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky

č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2015 je 139,83 € a hodnota režijného paušálu je 8,39 €.

S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľke nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2015 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti ústavnému súdu) v sume 296,44 € vrátane režijného paušálu (2 x 139,83 € + 2 x 8,39 €).

Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2015